PÄIVÄSTÄ TOISEEN

24.08.15

Aurinko nousee
Helsingissä kello 5.54
ja laskee kello 20.49
Oulussa kello 5.31
ja laskee kello 21.08
Utsjoella kello 4.51
ja laskee kello 21.35

Päivän sana
24.8. Jeesus vastasi fariseuksille: »Jos olisitte sokeita, teitä ei syytettäisi synnistä, mutta te väitätte näkevänne, ja sen tähden synti pysyy teissä.» Joh. 9:41
25.8. Elisa lähetti Naamanin luokse sananviejän ja käski sanoa: »Mene Jordanille ja peseydy siellä seitsemästi. Silloin ihosi palaa entiselleen, ja olet taas puhdas ja terve.» 2. Kun. 5:10

Nimipäiviä
Tänään maanantaina: Perttu
Huomenna lauantaina: Loviisa

Mietelause
”Luovuus on usein olemassa olevan tosiasian oivaltamista. Tiesittekö, että vasen ja oikea kenkä keksittiin vasta runsas vuosisata sitten.”
Bernice Fitz-Gibbon

MERKKIPÄIVIÄ

70 VUOTIAS

Agrologi **Pekka Vallin** 25.8. Pori. Perhepiirissä.

Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

KUOLLUT

Puolueyhteydet tuottajien palveluun

MTK-järjestössä pitkään ja näkyvästi toiminut talousneuvos Mauri Eerola kuoli 79-vuotiaana 30. heinäkuuta Hyvinkäällä. Siunaustilaisuus oli lauantaina.

Runsas kymmenen vuotta sitten Eerola toipui imusolmukesyövästä. Vasta pari viimeistä vuotta kuluttivat voimat useaan sairauteen.

Eerola oli toimelias, asioista kiinnostunut ja kantansa selkeästi esille tuova, mutta samalla ihmisten kanssa toimeen tuleva. Se toi monia luottamustehtäviä.

Hyvinkään kaupunginhallituksen puheenjohtaja Eerola oli kymmenen vuotta. Eduskuntaan hän ei kyselyistä huolimatta havitellut, koska sydäntä lähimpänä olivat koti sekä maanviljely ja sen edunvalvonta.

Eerola aloitti vähän yli parikymppisenä Hyvinkään tuottajayhdistyksen piirimiehenä. Yhdistyksen puheenjohtaja hän oli 21 vuotta ja Uudenmaan tuottajaliiton johtokunnassa 18 vuotta.

Ura huipentui kuuteen vuoteen MTK:n johtokunnassa. Sen kolmas puheenjohtaja Eerola oli 1994–98. Hänen poikansa Markus Eerola on nyt samassa tehtävässä.

Eerola täytti MTK:n kolmannen puheenjohtajan paikan juuri kuten valitsijat toivoivat: hän antoi järjestön käyttöön laajan poliittisen verkostonsa. Hän vei viljelijöiden ja metsänomistajien viestiä etenkin kokoomuksen poliitikoille suoraan ja MT:n haastatteluissa, ja vain silloin hän korosti itsekin olevansa kokoomuslainen.

Viimeisten vuosien tärkeä asia kodin ulkopuolella oli metsästysyhdistys. Sen puheenjohtajuudesta Eerola luopui omasta pyynnöstään kolme vuotta sitten.

Suvun nimeä kantavan tilan viides isäntä Eerolasta tuli 1967, kun hän osti sen vanhemmiltaan. Maatalouden luottamustehtäviin näkemystä antoi, että tilalla oli lypsykarja vuoteen 1986 ennen siirtymistä pelkkään kasvinviljelyyn.

Maamies- ja isäntäkoulun käynyt Eerola kehitti ja laajensi tilaa. Hän oli kiinnostunut koneista ja mukana traktoreiden kehitystyössä ja viljelymenetelmien kokeilussa. Tila oli myös harjoittelutila.

Perhettään Eerola kiitti monissa haastatteluissa siitä, että tilan asiat hoituivat silloinkin, kun isäntä oli luottamustehtävissä. Eläkepäivinään hän viihtyi tilan töissä siihen asti kuin voimat riittivät.

HEIKKI VUORELA

LUKENUT MIES

Potkittu penkoo pesää

Keskustan entisen puoluesihteerin **Jarmo Korhosen** teoksista voidaan käyttää määritelmää kronikkasikermä. Tekijä on tehnyt valtavasti työtä ja keränyt suunnattomasti aineistoa. Kaikki kuitenkin esitetään kovin jäsentämättömästi, ei lukijaa hyvin palvellen.

Keskustapuolueen surkea kujanjuoksu presidentti Urho Kekkosen loppukauden hämäristä onnettomien kruununprinssien katastrofiin tarjoaa ainekset useampaankin tutkimukseen.

Puolueen virallinen historia noilta vuosilta kirjoitettiin aivan liian aikaisin, vieläpä osallisten toimesta. Korhonen pääsee muutaman kerran näpäyttämään sitä kunnolla kuten myös Paavo Väyrysen muistivirheitä.

Korhonen on löytänyt myös harvinaisia lähteitä. Erityisesti Kari Kairamon, Väyrysen ja kumppanien kuuluisan keskusteluryhmän epäviralliset pöytäkirjat tuovat uutta valoa. Mahdollisen vuotajan aikalaiset arvaavat, mutta kuka hänet enää tilille vetää.

Historialla ei ole juonta, mutta historian toimijoilla on erilaisia motiiveja. Korhonen pelkistää koko 1980-luvun vaihteen suomalaisen sisäpolitiikan valtataisteluksi. Jopa keskustapuolueessa poliitikoilla oli varmasti muitakin tavoitteita kuin kampittaa toisiaan presidenttitiellä.

Itsetarkoituksellisten ilkeyksien keksiminen kaikista entisten puoluetovereiden toimista kertoo eniten Jarmo Korhosen omasta persoonasta. Juuri tällaista todistusaineistoa politiikan harrastajat kaipaavat pohtiessaan, miksi Korhonen jäi historiaan keskustapuolueen epäonnistuneimpana puoluesihteerinä.

Omituisimpia pinttymiä on Korhosen vimmattu tarve selittää puoluerahoitus moraalittomaksi, jopa rikolliseksi. Ei hän puoluesihteerinä erityinen rahankerääjä ollutkaan, lahjakas tuhlari kyllä. Uskotaan nyt, että Lahden puoluekokous erotti 2010 syyttömän miehen.

PEKKA ALAROTU

Jarmo Korhonen: Valtataistelu – Mauno Koivisto murskaa Suomen porvarit. 624 sivua. Tammi .

VILLE-PETTERI MÄÄTTÄ

Juissi Vainiola johdatti Maaseudun Tulevaisuuden onnistuneelle paluukeikalle Flow-festivaaleilla.

Maaseudun Tulevaisuus palasi kaupunkiin

Kaimayhtye 80-luvulta teki onnistuneen paluun Helsingin Flow-festivaaleilla. Jatkoakin saattaa olla luvassa.

Punkyhtye Maaseudun Tulevaisuus teki paluun isoille lavoille Helsingin Suvilahdessa reilu viikko sitten järjestetyillä Flow-festivaaleilla.

Kyyjärven ylpeys 80-luvulta oli yllättävä valinta kaupunkikulttuuria juhlistaville festivaaleille, myöntää solisti **Juissi Vainiola**.

”Ei me tehdä mitään varsinaista keikkamyyntityötä, mutta ei muutenkaan olisi Flow ollut ihan ensimmäisten joukossa, jolle oltaisiin alettu kaupittelemaan.”

Festivaalin tavoitteena on kuitenkin ollut uusien artistien ohella etsiä vanhempia yhtyeitä, jotka ansaitsevat tulla uudelleen esitelluyiksi.

”Vanha sanonta, että ’ketään ei tulla hakemaan kotoa’, ei kyllä pidä ihan aina paikkaansa. Meidät haettiin kotoa”, Vainiola tuumaa.

Vastaanotosta innostunut yhtye lupailee jo varovaisesti ensi kesällekin keikkoja. Uusia kappaleitakin on jo soiteltu, vaikka levytys on päivätöissä käyvillä punkkareilla kaukana mielestä.

Punkkarit pikkukylässä

Maaseudun Tulevaisuus ponnisti 80-luvun puolessa välissä Keski-Suomen Kyyjärveltä. Kaimalehtikin kiinnostui jo tuolloin yhtyeen vaiheista.

”Nimi on keksitty Kyyjärven maineikkaassa Esson baarissa, missä oli pitkään maailman viimeinen 20 pennin pajatso”, Vainiola muistelee.

Treenikämppäkin löytyi kunnan paloaseman kellarista, kun joku paikallisista päättäjistä suhtautui nuoriin punkkareihin myötämielisesti.

”Saatiin aika vapaamuotoiseen käyttöön ne tilat, jos ymmärrät, mitä tarkoitan. Ei mennä siihen sen tarkemmin”, Vainiola nauraa.

Vuonna 1985 jäseniksi vakiintuivat laulaja-kitaristi Vainiolan ohella Flow’ssakin soittaneet **Jouni Nieminen** bassossa ja **Jaakko Uusisalo** rummuissa.

Ensimmäisen, Agrikulture-EP:n julkaisun jälkeen keikkaa riitti ulkomaankiertueeksi asti. Alakulttuurin edustajat kokivat kuitenkin kovempiakin aikoja.

”Oltiinhan me aikamoisia kummajaisia tietenkin siihen maailmanaikaan. Minäkin olen joskus saattanut joutua vähän juoksemaan tai ottamaan fyysistä kontaktia vastaan”, Vainiola kertoo.

Yhtye hajosi pian toisen pitkäsoiton jälkeen, kun kiinnostus lopahti ja jäsenet asuivat eri puolilla Suomea.

Paluu lavoille

Muutama vuosi sitten maaseudun Tulevaisuus alkoi kuitenkin taas kartoittaa keikkakuntoaan levy-yhtiönsä, Tampereen Hiljaisten Levyjen 25-vuotisjuhliin.

”Laitettiin itsellemme todella kovat ennakkoehdot. Okei, kokeillaan, treenataan, ja jos tuntuu yhtään siltä, että on löystynyt tai kellekään tulee mikään sellainen hekottelunostalgiafiilis, niin sitten se pitää unohtaa.”

Lisää potkua antoivat puheet kokoelman julkaisusta. Parin epäonnistuneen yrityksen jälkeen Rocket Recordsin julkaisema Complete-kokoelma näki päivänvalon vuonna 2012.

”Aika nopeasti selvisi, että ennen kaikkea tämä on edelleen todella hauskaa ja on tosi vahva yhteys ja kemiat tyyppien välillä”, Vainiola kertoo.

Se näkyi myös Flow-festivaalin keikalla. Yhtye esitteli taidolla koko tuotantoaan aggressiivisesta yhteiskuntakritiikistä post-punk-maalailuun.

Vainiolan mukaan teiniangstista on vihdoin päästy eroon. Paatos oli kuitenkin kohdallaan, kun Uusisalo hakkasi perinteiseen tyyliinsä rumpuja seisaallaan.

”Mikään ei ole niin säälittävää kuin joku tuollainen vanha, ennen energinen punkrockbändi, joka yrittää esittää itseään ja tehdä sitä samaa juttua viisi kertaa löysemmin.”

Esimerkkejä otteensa menettäneistä punkkareista ei Vainiolalta saa kuitenkaan kiskottua.

”Suomi on pieni maa, ja täällä on kaikki kavereita”, hän nauraa.

OLLI TOIVANEN

38 — N:o 135 — 1986 MAASEUDUN TULEVAISUUS 70 vuotta Torstaina 20. marraskuuta

Me soitetaan herrasmiespunkkia

Maaseudun Tulevaisuuden rokki on metallia ja puuta

Kaimapojat matkalla maineeseen

29 vuotta sitten Mikko Riikilä povasi Maaseudun Tulevaisuudelle mainetta ja kunniaa.

> Aika nopeasti selvisi, että ennen kaikkea tämä on edelleen todella hauskaa ja on tosi vahva yhteys ja kemiat tyyppien välillä.
>
> JUISSI VAINIOLA

Kohta 30 vuotta kaimapoikien matkassa

Punkbändi Maaseudun Tulevaisuus esiintyi ensimmäisen kerran tämän lehden sivuilla jo 29 vuotta sitten (MT 20.11.1986). Tuolloin toimittaja **Mikko Riikilä** kirjoitti kaimapoikien olevan matkalla maineeseen.

”Rajoja rikkovaa massakulttuuriakin tämä voisi olla. Ovatko New Yorkin klubeille ja Lontoon maanalaiseen kuuluvat soinnut jyränneet yli suomalaisen maaseudun omaleimaisuuden”, hän miettii.

Bändin tarina oli kuitenkin kiedottu maaseudun muutokseen. Hupenevat tanssilavat valitsivat enää varmoja hittiesiintyjiä ja satelliittikanavat uhkasivat kansallista kulttuuria.

”Masentuneina ainaisista sato- ja katomurheista ryhmä päätti tuoda esiin oman, villimmän näkemyksensä maaseudun tulevaisuudesta”, Riikilä kirjoittaa.

Tuolloin bassoa soittanut **Juissi Vainiola** ehdotti mainiota keinoa maineen kasvattamiseen: MTK voisi nostaa syytteen lehden nimen käyttämisestä.

”Se olisi valtava mainos meille. Kaikki osapuolet hyötyisivät kanteesta. Me saisimme ensin ison kasan julkisuutta ja MTK lopuksi hyväntekijän maineen, kun se oikealla hetkellä luopuisi syytteestään.”

Voisikohan sen syytteen vielä nostaa?

OLLI TOIVANEN